

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9291 af 15/12/2000 (Gældende)

**Ankestyrelsens principafgørelse C-55-00 om kompetence - gratis
advokatbistand - salærfastsættelse - dommeren - medlem af Børn og unge
- udvalget**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 350483-00

Ankestyrelsens principafgørelse C-55-00 om kompetence - gratis advokatbistand - salærfastsættelse - dommeren - medlem af Børn og unge - udvalget

Resume:

Det er dommeren, der som medlem af Børn og unge-udvalget træffer afgørelse om størrelsen af salær til en advokat, når der er ydet gratis advokatbistand.

Der kan ikke klages over dommerens salærfastsættelse, hverken til det sociale nævn eller til Den Sociale Ankestyrelse. *)

Love:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 267 af 12. april 2000 - § 20 og § 21

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 26 af 17. januar 2000 - § 60, § 121 og § 123

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 72, stk. 1

Note:

*) Der henvises til SM C-5-00.

Sagsfremstilling:

Efter en advokats deltagelse i møde i Børn og unge-udvalget fastsatte dommeren salæret, jf. lov om social service § 60, stk. 5. På vegne af forældremyndighedsindehaveren klagede advokaten til det sociale nævn. Advokaten henviste til lov om retssikkerhed § 60, stk. 1, og oplyste, at der var ydet advokatbistand i en sag om tvangsfjernelse, jf. § 42 i lov om social service.

Nævnet afviste at behandle klagen over afgørelsen om salærbetaling, idet der i serviceloven ikke ses hjemlet klageadgang for dommerens salærfastsættelse i forbindelse med advokatbistand for de i § 60 opregnede situationer.

I klagen til Ankestyrelsen blev det anført, at dommerens afgørelse ikke var en retsafgørelse, men en afgørelse af administrativ karakter. Dommerens afgørelse kunne således ikke kæres til landsretten som andre juridicielle afgørelser om honorarer til beskikkede advokater. Der henvistes til den sociale servicelov, hvorefter honorarer blev fastsat som for beskikkede advokater.

Det blev endvidere anført, at det blev antaget i retspraksis, at beskikkede advokater i honorarfastsættelsen fik betaling for den tid, der blev anvendt også i tiden forud for beskikkelsen. Det blev yderligere anført, at tilbuddet om advokatbistand burde være givet på et langt tidligere tidspunkt.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af det sociale nævns kompetence i forhold til dommerens salærfastsættelse i forbindelse med advokatbistand i de i servicelovens § 60 nævnte situationer.

Spørgsmålet om begyndelsestidspunkt for advokatbistand blev ikke anset for principielt eller generelt, da Ankestyrelsen tidligere havde taget stilling til spørgsmålet og udsendt social meddelelse herom, jf. SM C-5-00.

Afgørelse:

Ankestyrelsen stadfæstede nævnets afgørelse om at afvise at behandle advokatens klage over dommerens salærfastsættelse i forbindelse med den advokatbistand, advokaten ifølge servicelovens § 60 havde ydet.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det af servicelovens § 60, stk. 5, fremgår, at samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31, gælder om salær og godtgørelse for udlæg til advokater, når kommunen har tilbudt forældremyndighedsindehaveren gratis advokatbistand i overensstemmelse med servicelovens § 60.

Endvidere fremgår det af forretningsordenen for Børn og unge-udvalg § 9, at det er dommeren, der efter § 60, stk 5, i lov om social service, fastsætter salær og godtgørelse til advokaten.

Ankestyrelsen henviste endvidere til lov om retssikkerhed § 44, hvorefter det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunen i det omfang, det er fastsat i loven.

Ankestyrelsen henviste tillige til servicelovens § 123, stk. 1, hvorefter afgørelser, truffet af Børn- og unge-udvalget, jf. § 62, kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.

Der var således ikke lovhjemlet klageadgang for salærfastsættelse, hverken til Ankestyrelsen eller til det sociale nævn, hvorfor der alene kunne henvises til anlæggelse af civilt søgsmål ved domstolene.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.